

PAPA

Papa Franjo se susreo s karitativnim djelatnicima

Papa se s predstavnicima karitativnih ustanova susreo u župnom socijalnom centru Svetog Vinka Paulskog u gradskoj četvrti Serafina na periferiji glavnoga grada Portugala, u kojima se osigurava smještaj starijim osobama, mladima i djeci, podupire obitelji u potrebi, prima osobe koje se ne mogu same za sebe skrbiti i nudi liječničku skrb potrebitima.

Milosrđe je ishodište i cilj našeg kršćanskog puta, a vaša prisutnost, koja je konkretan podsjetnik na “ljubav na djelu”, pomaže nam da ne smetemo s uma pravac puta, smisao onoga što neprestano činimo, rekao je Papa na početku svog obraćanja sudionicima susreta. Zahvalivši im na njihovim svjedočanstvima, Papa je istaknuo tri vida njihova svjedočenja: činiti dobro zajedno, djelovati konkretno i biti blizu najslabijima.

Papa Franjo susreo s predstavnicima nekih karitativnih i socijalnih udruga i centara

Govoreći o prvom vidu: činiti dobro zajedno, Papa je istaknuo da ne smijemo dopustiti da nas naša bolest „definira”, već da je umjesto toga učinimo konstruktivnim dijelom našeg doprinosa široj zajednici. Ne smijemo dopustiti da nas „definira“ bolest, nego je moramo učiniti živim dijelom doprinosa koji dajemo cjelini, zajednici. Ne smijemo dopustiti da nas „definiraju“ bolest ili problemi, jer mi nismo bolest ili problem: svatko od nas je dar, jedinstven dar, s vlastitim ograničenjima, dragocjen i svet dar za Boga, za kršćansku i ljudsku zajednicu. Dakle, takvi kakvi jesmo mi obogaćujemo sve i svi obogaćuju nas!

Djelovati konkretno je također od vitalnog značaja, nastavio je Papa. Citirajući svetog Ivana XXIII., Papa je istaknuo kako Crkva „nije arheološki muzej. Ona je drevni seoski zdenac koji opskrbljuje vodom današnjim naraštajima, kao i budućima”. Taj zdenac služi tome da na njemu taže oni koji dolaze s bremenom putovanja ili života! Stoga valja posvećivati pažnju onom “ovdje i sada”, kao što već činite, s brigom oko detalja i osjećajem za praktično, tim lijepim vrlinama tipičnim za portugalski narod.

"Milosrđe je ishodište i cilj našeg kršćanskog puta..."

Kad ne gubimo vrijeme žaleći se na stvarnost, nego se brinemo za zadovoljenje konkretnih potreba ljudi, s radošću i povjerenjem u Božju providnost, tada se mogu dogoditi prekrasne stvari. O tome svjedoči vaša povijest: iz susreta s pogledom starca uz cestu nastao je “svestrani” dobrotvorni centar, kao što je ovaj ovdje; iz odgovora na moralni i društveni izazov te iz “kampanje za život” rodila se udruga koja pomaže budućim majkama i obiteljima koje čekaju djecu, djeci i mladima u teškoćama kako bi pronašli mogućnost sigurnog života; iz iskustva bolesti oblikovana je zajednica za podršku onima koji se suočavaju s bitkom s rakom. Hvala vam za sve što činite! Nastavite, s nježnošću i dobrotom, prihvaćati izazove koje sa sobom nosi stvarnost, sa svojim starim i novim oblicima siromaštva, i kreativno i hrabro odgovoriti na konkretan način, pozvao je Papa.

Susret je održan u župnom socijalnom centru Svetog Vinka Paulskog

Govoreći o trećem vidu: biti u blizini najslabijih, Papa je istaknuo kako nas samilosni pogled Evanđelja vodi do toga da vidimo potrebe najranjivijih i da služimo siromašnima – isključenima, marginaliziranim, odbačenima, malenima, bespomoćnima. Oni su pravo blago Crkve, oni su Božji „miljenici“! Upamtimo također da ne smijemo praviti razliku među njima, jer kod nas kršćana ne smije biti preferencija u susretu s onima koji nam kucaju na vrata i

trebaju pomoć: sugrađani ili stranci, pripadnici ove ili one skupine, mladi ili stari, simpatični ili antipatični.

Što se tiče milosrđa, želim vam ispričovijedati jednu priču, posebno vama mladi kojima možda nije poznata. To je istinita priča o mladom Portugalcu koji je živio davno. Zvao se Ivan Ciudad i živio je u Montemor-o-Novu. Sanjao je o pustolovnom životu pa je kao mladić otišao od kuće u potrazi za srećom. Pronašao ju je nakon mnogo godina i mnogih proživljenih avantura kad je susreo Isusa. Bio je toliko sretan što je otkrio Gospodina, da je čak odlučio promijeniti ime. Od tada se više nije zvao Ivan Ciudad, nego Ivan od Boga. Tada je učinio nešto odvažno: otišao je u grad i počeo prositi po ulicama, govoreći ljudima: „Činite dobro, braćo, sebi samima!“ Razumijete li to? Prošio je milostinju, ali je onima koji su je davali rekao da, pomažući njemu, zapravo pomažu prije svega sebi! Drugim riječima, objašnjavao je kako su, prije svega, geste ljubavi dar za one koji ih čine, i prije nego što koriste onima koji ih primaju; jer sve što zgrćemo za sebe bit će izgubljeno, dok sve što dajemo iz ljubavi nikada neće biti potraćeno, već će biti naše blago na nebu.

Zato je Ivan od Boga govorio: „Činite dobro, braćo, sebi samima!“. Ali ljubav nas čini sretnima ne samo na nebu nego i ovdje na zemlji, zato što širi naša srca i omogućuje nam da prihvatimo smisao života. Ako želimo biti istinski sretni, naučimo sve pretvarati u ljubav, dajući drugima svoj rad i svoje vrijeme, govoreći lijepe riječi i čineći dobra djela, također osmijehom, zagrljajem, slušanjem, pogledom. Dragi mladi, braćo i sestre, živimo tako! Svi to možemo i svima nam je potrebno, ovdje i diljem svijeta, rekao je Papa.

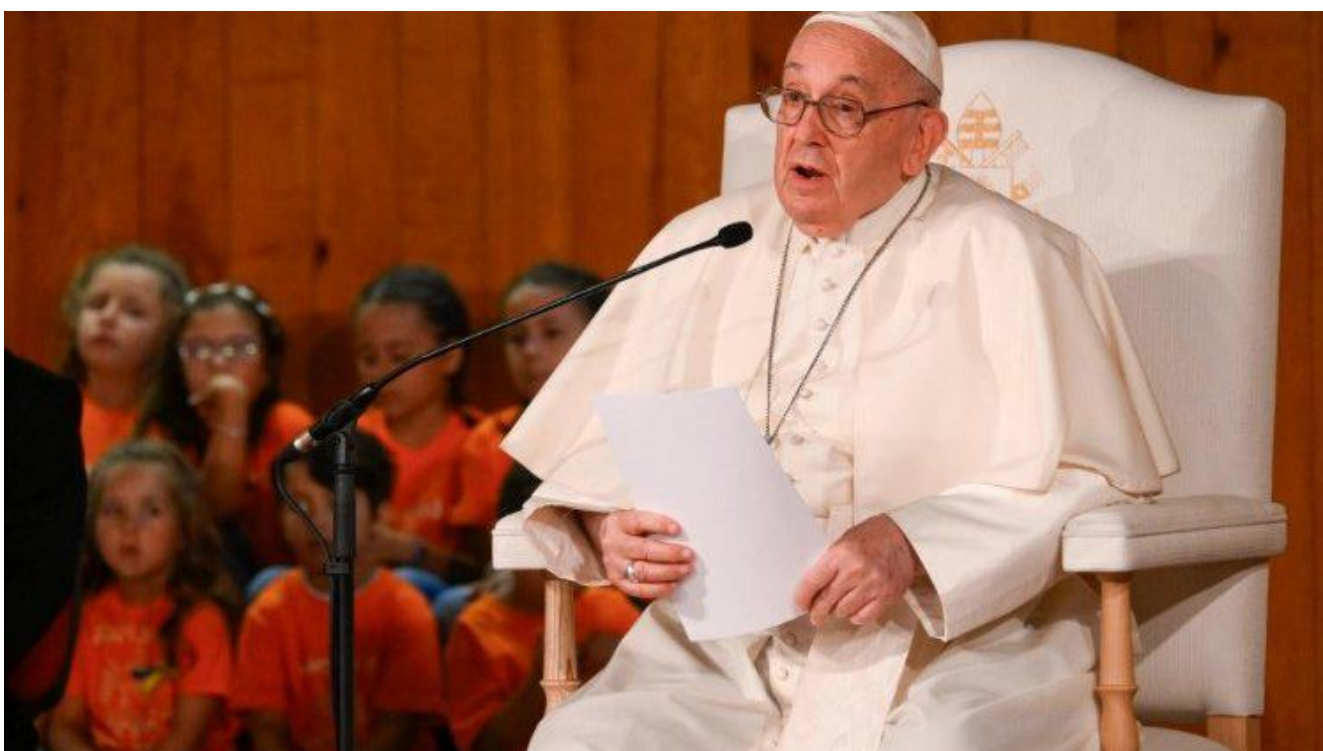
Znate li što se zatim dogodilo Ivanu? Nisu ga razumjeli! Mislili su da je lud i strpali su ga u ustanovu za umno poremećene. Ali on nije klonuo duhom, jer ljubav nikada ne odustaje, a oni koji slijede Isusa nikada ne gube duševni mir i ne plaču nad samima sobom. I upravo tu, u ustanovi za umno poremećene, dok je nosio svoj križ, Bog ga je nadahnuo. Ivan je shvatio koliko je bolesnicima potrebna pomoć, a kada su ga konačno pustili van, nakon nekoliko mjeseci je počeo zajedno s nekim drugovima njegovati bolesnike, te je osnovao redovnički red: Bolnička braća. Neki su ih, međutim, počeli nazivati drugim imenom, upravo onim riječima koje je taj mladić upotrijebio govoreći svima: „Činite-dobro-braćo“! U Rimu ih tako zovemo: „Fatebenefratelli“. Kakvo divno ime, kakva važna lekcija! Pomagati drugima je dar za nas same i čini dobro svima. Da, voljeti je dar za sve! Upamtimo: „o amor é um presente para todos!“. Ponovimo zajedno: o amor é um presente para todos!, rekao je Sveti Otac.

Sveti Otac molio se pred kipom Blažene Djevice Marije

Volimo na taj način! Molim vas, nastavite činiti život darom ljubavi i radosti. Zahvaljujem vam i molim vas – sve, a posebno mlade – da i dalje molite za mene. Obrigado!, pozvao je Papa.

Na kraju se Papa spontano obratio sudionicima s još nekoliko riječi.

"Svojim ponašanjem, svojim predanim zalaganjem, svojim prljanjem ruku da biste dotaknuli stvarnost bijede drugih, rađate nadahnuće, rađate život!"

Samo se želim zadržati na nečemu što nije napisano, ali je utkano u duh ovog susreta, a to je konkretnost. Ne postoji apstraktna ljubav, ona ne postoji. Platonska ljubav je u oblacima, nema je u stvarnosti. Konkretna ljubav, ona koji si prlja ruke. Svatko od nas se može zapitati: „Je li ljubav koju osjećam prema svima ovdje, ono što osjećam prema drugima, konkretna ili apstraktna?“. Kad pružim ruku osobi u potrebi, bolesniku, marginaliziranoj osobi, nakon rukovanja odmah učinim ovo [uvlači ruku u rukav] da se ne zarazim? Gadi li mi se siromaštvo? Siromaštvo drugih? Tražim li uvijek „destilirani“ život, onaj koji postoji u mojoj mašti, ali ne i u stvarnosti. Koliko „destiliranih“, beskorisnih života koji prolaze ne ostavljajući za sobom traga, zato što ti životi nema težinu!

A ovdje imamo stvarnost koja ostavlja trag, stvarnost koja postoji tolike godine, tolike godine, koja ostavlja trag koji je nadahnuće za druge. Ne bi moglo biti Svjetskog dana mladih bez uzimanja u obzir te stvarnosti. Jer i to je mladost, u smislu da vi neprestano rađate novi život. Svojim ponašanjem, svojim predanim zalaganjem, svojim prljanjem ruku da biste dotaknuli stvarnost bijede drugih, rađate nadahnuće, rađate život. Hvala vam za ovo. Hvala vam od sveg srca. Samo naprijed i nemojte se obeshrabriti. A ako se obeshrabrite, uzmite čašu vode i nastavite dalje, rekao je Papa.

(Vatican News – sa)

